

Men fru Gitte Seeberg havde to ting, jeg gerne lige vil komme med en kommentar til. For det første er der det med flyene. Der skulle have været investeret voldsomt i nye fly, og hvad ved jeg, gennem de seneste år.

Jeg ved ikke rigtig, om det er rigtigt. Hvis man ser på SAS' flåde, har DC 9'erne en alder af 20,6 år i snit, mens en række andre fly i SAS-flåden kun har en alder af 3 og 4 år. Det er jo først nu, man har bestilt 35 nye Boeingfly, fordi man skal have noget, der er mere energirigtigt.

Men man flyver altså faktisk indenrigs med nogle fly, der har en gennemsnitsalder, der er 6-7 gange højere end dem, man bruger udenrigs, har. Jeg skal ikke klandre SAS for det, men bare sige, at det da ikke tyder på, at man af miljøhensyn eller energihensyn har investeret voldsomt i flåden inden for de seneste år.

Det andet er fru Gitte Seebergs regnestykke vedrørende virksomheder, der skal investere i ny teknologi og i energibesparelser. Jeg synes, fru Gitte Seeberg manglede ét argument, nemlig den besparelse, virksomhederne rent faktisk får ved, at de skal bruge mindre energi for fremtiden. Når de investerer i den nye teknologi eller den nye energibesparelse og dermed skal bruge mindre energi, går deres omkostningsniveau da også ned. Men det manglede fru Gitte Seeberg at få med.

I øvrigt synes jeg ikke, vi skal tale os mere fra hinanden end højst nødvendigt i dag. Derfor ville jeg egentlig bare gerne gøre en enkelt bemærkning i anledning af påstanden om, at det er en skat.

Hvorfor i alverden skulle vi gøre det? Når enhver kan læse i lovforslagene, at der ikke går én eneste krone i statskassen, men alt kommer ud igen, spørger jeg bare: Hvorfor i alverden skulle noget parti i Folketinget gennemføre en skat og så ikke få nogen penge i kassen? Nej, disse afgifter gennemføres af miljøhensyn, altså for at gavne miljøet og ikke for at gavne statskassen. Så skulle vi ikke holde op med det dér? Det er jo noget gas at rende rundt og sige, at skattetrykket stiger, og hvad ved jeg. Der går ingen penge i offentlige kasser, og derfor er der ingen grund til at klandre regeringen for ikke at gøre dette her af hensyn til energien og miljøet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne fortsætte dér, hvor hr. Peter Due-toft slap. For jeg blev også helt forskrækket over den høje stemmeføring, der var i anledning af

de mange nye skatter, som kom til at hvile, som det blev sagt, ensidigt på erhvervslivet. Ren og skær skat, blev der sagt.

Jeg har ligesom hr. Henning Gjellerod svært ved at høre noget som helst alternativ – nogen som helst anvisning på, hvordan vi bare tilnærmelsesvis kunne opfylde de målsætninger, som vi har forstået at også Det Konservative Folkeparti fortsat tilslutter sig.

Men jeg vil gerne spørge, når det nu opfattes så dramatisk, som det gør, om fru Gitte Seeberg kan give bare en antydning af, hvordan en stigning i omkostningerne på $\frac{1}{10}$ af de skønnede timelønsomkostninger for den private industri skal kunne få en så dramatisk effekt, som der her lægges op til, og så er der endda hverken taget hensyn til tilbageføringen eller til, at afgiften jo som en driftsudgift er fradragsberettiget i skattemæssig forstand.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg tager ordet både i anledning af hr. Henning Gjellerods og hr. Jacob Bukstis indlæg. Jeg vil gerne spørge, hvor mange gange det er nødvendigt over for hr. Buksti at gentage, at der i de beregninger, regeringen er kommet frem til, mangler 5-6 pct., og at de derfor er mangelfulde og rent manipulerede. Lad mig prøve en ekstra gang.

Alene det faktum, at man i sine beregninger regner med en international effektivisering på 0,5 pct. om året, hvor de danske tal i den sidste femårige periode rent faktisk ligger på 0,75 pct. i energieffektivisering, alene denne interessante regnefejl – eller jeg tør vel gå så vidt som til at sige denne lille manipulation – er tilstrækkelig til at rykke de 5-6 pct.

I øvrigt skal jeg lade være med at gå tilbage til kraftvarmeprojekter, og hvad det koster i energi at lave spildevandsanlæg og rense luft og rense vand, ventilere og gøre ved. Det skal jeg spare alle for i denne omgang.

Men lad det nu endelig ligge helt fast. Jeg vil gerne sige til hr. Henning Gjellerod, at jeg synes, kraftvarme er et meget teknisk begreb at bringe op her, og jeg går ikke ud fra, at de tolv forslag, der i dag foreligger om nye grønne afgifter, alene har til formål at hjælpe industriel kraftvarme frem. Det går jeg ikke ud fra er tilfældet. For det kan gøres meget nemmere. Der er nemlig kun to årsager til, at industriel kraftvarme ikke bliver udbygget så meget, som det kunne gøres. Det, man kunne gøre, er naturligvis at give de indu-